

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Tarih: 9 Nisan 2026
Sayı: 1033

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ceza Muhakemesi Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi gerekçesi ile birlikte ekte sunulmuştur.

Gereğini arz ederim. 24/3/2026

Adnan BEKER
Ankara Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI	
Tali Komisyon	
Esas Komisyon	Adalet
Tarih: 6-4-2026	Esas No: 2/3626

T B M M KANUNLAR VE KARARLAR BŞK.LİĞİ
0 2 Nisan 2026
Numara:

T B M M GENEL YERAK
0 2 Nisan 2026
No: 1829488

GENEL GEREKÇE

Özel hayatın gizliliği, Anayasa'nın 20 nci maddesi ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 8 inci maddesiyle güvence altına alınmıştır. Bu temel hak; bireylerin onurunu, şerefini ve itibarını koruyarak toplumsal yaşamda huzur ve güveni temin etmeyi amaçlar. Ancak son zamanlarda kamuoyunda geniş yankı uyandıran vakalar, soruşturma ve kovuşturma süreçlerinde el konulan dijital ve fiziki materyallerdeki kişisel verilerin hukuka aykırı şekilde ifşa edilmesi sorununu gözler önüne sermiştir. Şüpheli veya sanığın özel hayatına ilişkin, soruşturma konusu suçla hiçbir ilgisi bulunmayan bilgi, görüntü veya ses kayıtlarının, adli makamların denetiminden çıktıktan sonra basına sızdırılması, bir "itibar suikastı"na dönüşmektedir.

Mevcut Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 116 ncı maddesi uyarınca verilecek arama kararlarında "makul şüphe" yeterli görülmektedir. Buna karşılık 134 üncü maddede düzenlenen koruma tedbirine ise ancak somut delillere dayanan "kuvvetli şüphe" sebeplerinin bulunması ve başka surette delil elde etme imkânının olmaması hâlinde başvurulabileceği açıkça belirtilmiştir. Konuya ilişkin içtihatlarda da vurgulandığı üzere; bilgisayarlarda, bilgisayar programlarında ve kütüklerinde arama, kopyalama ve el koyma tedbiri, "dijital delil" olarak adlandırılan ve suistimale elverişli olabilen verilerin doğruluğunu ve güvenliğini sağlamak amacıyla düzenlenmiştir. Bu tedbirin bireyin özel hayatı ve kişisel verileri üzerindeki olası olumsuz etkileri de dikkate alınarak ancak "son çare" olarak başvurulabilecek, "özel koşullara bağlı" bir koruma tedbiri olduğu kabul edilmiştir. Bu yönüyle genel adli aramadan ayrılan, istisnai nitelikte ve ayrıntılı biçimde düzenlenmiş bir tedbirdir.

Kanun; arama, kopyalama ve el koyma süreçlerinde elde edilen ve suçla bağlantılı olmayan kişisel bilgilerin "derhâl yok edilmesi" gerektiğini açıkça belirtmektedir. Ne var ki bu "derhâl yok etme" ilkesinin uygulanışında somut bir usulün ve etkin bir denetim mekanizmasının bulunmaması, delillerin muhafaza zincirinde boşluklar yaratmaktadır. Bu boşluklar; kötü niyetli kamu görevlilerine, elde ettikleri özel hayat verilerini bir "silah" gibi kullanarak kişileri hedef gösterme, itibarsızlaştırma ve siyasi veya kişisel hesaplaşmalara alet etme imkânı sunarak yargı sistemine olan güveni sarsmaktadır.

İşbu kanun teklifi, söz konusu denetim boşluğunu kapatmak, dijital ve fiziki materyallerin el konulmasından iadesine kadar geçen sürede şeffaflığı ve hesap verebilirliği sağlamak, özel hayatın gizliliğini ihlal eden eylemleri cezalandırmak ve mağdurların haklarını etkin biçimde korumak amacıyla hazırlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Maddeyle, Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 134 üncü maddesi kapsamında el konulan dijital ve fiziki materyallerin muhafaza sürecine ilişkin mevcut denetim eksikliğinin giderilmesi amaçlanmaktadır. Bu kapsamda, dijital ve fiziki materyallerin el konulmasından iadesine kadar geçen süreçte gerçekleştirilen tüm işlemlerin ayrıntılı ve kesintisiz biçimde kayıt altına alınması öngörülerek muhafaza zincirinin şeffaf ve denetlenebilir hale getirilmesi sağlanmaktadır. Böylece delillerin bütünlüğünün korunması, sonradan yapılabilecek müdahalelerin önlenmesi ve sorumluların tespitinin mümkün kılınması hedeflenmektedir. Ayrıca, suçla ilgisi bulunmayan kişisel verilerin hukuka aykırı şekilde ifşa edilmesi halinde sorumluluğun açıkça belirlenmesi ve ilgili kamu görevlileri hakkında Türk Ceza Kanunu'nun 289 uncu maddesi kapsamında yaptırım uygulanması öngörülerek özel hayatın gizliliğinin etkin biçimde korunması ve yargı süreçlerine duyulan güvenin güçlendirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 2- Yürürlük maddesidir.

MADDE 3- Yürütme maddesidir.

CEZA MUHALEMESİ KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 134 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(6) Bu madde kapsamında elkonulan fiziki veya dijital materyallerin elkoyma anından ilgisine iade anına kadar geçen sürede, materyal üzerinde gerçekleştirilen tüm fiziki ve dijital işlemler ile bu işlemleri gerçekleştiren personelin, işlem zamanı ve yerinin, kullanılan ekipmanın ve yazılımın; makine ile alınmış, tarih ve numara sırası verilerek düzenlenmiş, sıhhatlerinden şüpheye mahal vermeyecek kayıtları, soruşturma ve kovuşturma işlemlerine ilişkin dosyaya konularak muhafaza altına alınır. Elkonulan fiziki veya dijital materyallerden elde edilen ve soruşturma veya kovuşturma konusu suçla doğrudan ilgisi bulunmayan kişisel bilgi, görüntü, ses veya yazışmaların hukuka aykırı olarak ifşa edilmesi, yayılması veya kullanılması sonucunda şüpheli veya sanığın özel hayatının gizliliğinin ihlal edildiğinin tespiti halinde, bu ihlalin gerçekleşmesinde ihmali veya kastı bulunan kolluk âmir veya memurları hakkında Türk Ceza Kanununun 289 uncu maddesi hükümleri uygulanır.”

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

